

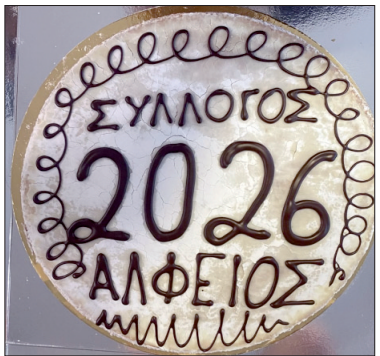
ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ ★ ΧΡΟΝΟΣ 48ος - ΑΡ. Φ. 297 ★ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025-ΙΑΝ.-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2026

Στις 25 Ιανουαρίου 2026, πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο THE STANLEY, η ετήσια Γενική μας Συνέλευση. Το πρόγραμμα της Γ.Σ. περιλάμβανε το Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό, την έγκριση ισολογισμού, αρχαιρεσίες για εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου, Ελεγκτικής Επιτροπής και κοπή βασιλόπιτας. Η αίθουσα του ξενοδοχείου γέμισε από συμπατριώτες, όπου οι ευχές, η ευχάριστη διάθεση και οι συζητήσεις με τη συνοδεία καφέ και συνοδευτικών, προσφορά του Συλλόγου, γρήγορα δημιούργησαν μια ζεστή και εγκάρδια ατμόσφαιρα.

Για την εκκίνηση της διαδικασίας, ο απερχόμενος πρόεδρος Σταύρος Φωτόπουλος μετά το καθιερωμένο καλωσόρισμα και τις ευχές, πρότεινε για πρόεδρο

της Γ.Σ. τον Νίκο Παπανδρινόπουλο, δικηγόρο, τέως πρόεδρο του Συλλόγου και τον οικονομολόγο Κώστα Σπηλιωτόπουλο για πρόεδρο της Εφορευτικής Επιτροπής. Η πρόταση έγινε ομόφωνα δεκτή και ο έμπειρος πρόεδρος της Γ.Σ ξεκίνησε την διαδικασία. Ο λόγος δόθηκε στον απερχόμενο πρόεδρο για τον διοικητικό απολογισμό, ο οποίος ξεκίνησε με ένα σύντομο ιστορικό του Συλλόγου.

«Ο Ιστορικός Σύλλογός μας, ιδρύθηκε στις 29-3-1931 και το Μάρτιο αυτού του έτους, θα γίνει 95 χρόνων. Θεωρείται ένας από τους αρχαιότερους με συνεχή λειτουργία Συλλόγους της Ηλείας. Στην μακρόχρονη πορεία του, τον Σύλλογο στήριξαν πολλοί συμπατριώτες, η προσφορά όμως μερικών ήταν ιδιαίτερη: Ο δικηγόρος Άγγελος Ηλιόπουλος για πολλά χρόνια διέθετε το γραφείο του για συμβούλια του Δ.Σ., ο Λάμπρος Φωτόπουλος παραχώρησε το ραφείο του για Γενικές Συνελεύσεις, ο Παν. Κόκκινος αίθουσα του Ξενοδοχείου Αμαλία και ο Ροδόλφος Χαριτόπουλος το κέντρο RODOLFO. Από το 2005 ο Παν. Ξυπολιάς παραχώρησε για 7 χρόνια αίθουσα των Σχολών του για Γ.Σ. Ο Κώστας Σπηλιωτόπουλος ομοίως για πολλά

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

χρόνια ήταν δωρεάν λογιστής του συλλόγου. Τον Οκτώβριο 2025, έφυγε από την ζωή ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο Παναγιώτης Κόκκινος, που υπήρξε επί μακρόν ένας δραστήριος πρόεδρος με σημαντική προσφορά.

Η εφημερίδα μας τα ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, εκδίδεται από τον Δεκέμβριο 1978 ανελλιπώς μέχρι σήμερα, δηλ. για 48 συνεχή χρόνια. Στη διαμόρφωση της ύλης της εφημερίδας το 2025 συνέβαλαν κυρίως οι: Χρήστος Πλέσσας, Κώστας Μαστορόπουλος, Σάκης Χίλιος, Χρυσοβαλάντης Δημητρόπουλος, Ηλίας Χατζηγεωργίου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Επιταλιώτων «Επί της Αλός», το Δημοτικό Σχολείο (μέσω της διευθύντριας Ελένης Κουνέλη), η ταμίας μας Βάσω Παυλοπούλου και τέλος ο Ομιλών.

Τον Ιούνιο του 2009 (πριν 17 χρόνια) δημιουργήθηκε η ιστοσελίδα του Συλλόγου μας, από τον Φώτη Φωτόπουλο ο οποίος και την επιμελείται. Η ιστοσελίδα μας www.epitalliotis.gr περιλαμβάνει το ιστορικό του Συλλόγου με όλα τα Δ.Σ και Ε.Ε., παλιές φωτογραφίες, σημαντικά άρθρα σχετικά όλα με το χωριό, τους Επιταλιώτες λογοτέχνες και συγγραφείς. Στην ιστοσελίδα υπάρχουν ηλεκτρονικά τεύχη των Ε.Ν. από το 1998 μέχρι σήμερα.

Η γενικότερη κατάσταση του Επιταλιώτη είναι σε όλους γνωστή. Το χωριό μας φθίνει δημογραφικά, κοινωνικά και οικονομικά. Στα Κοινωνικά της εφημερίδας μας καταγράφονται πολλοί θάνατοι με ελάχιστους γάμους και γεννήσεις. Φέτος έγιναν στο Επιτάλιο οι εξής εκδηλώσεις και εορτασμοί: Το Καρναβάλι Επιταλιώτη, ο Εορτασμός της Μάχης Αγουλινίτσας, ο Εορ-

Παναγιώτης Ξυπολιάς

τασμός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος 5/8 στην Αγ. Σωτήρα (με 5 άρτους από τον Σύλλογό μας) και το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ με Μουσικές βραδιές, την έκθεση της Αγγέλικας Κοροβέση και ποδηλατόδρομο.».

τασμός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος 5/8 στην Αγ. Σωτήρα (με 5 άρτους από τον Σύλλογό μας) και το ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ με Μουσικές βραδιές, την έκθεση της Αγγέλικας Κοροβέση και ποδηλατόδρομο.».

Σταύρος Φωτόπουλος, Νίκος Παπανδρινόπουλος, Βάσω Παυλοπούλου

Παράλληλα με την ομιλία του προέδρου, έγινε και προβολή φωτογραφιών που είχε επιλέξει ο ίδιος. Ο πρόεδρος ευχαρίστησε ιδι-

Μέρος της αίθουσας.

αίτερα τον συμπατριώτη Γιώργο Καρτάλο, ιδιοκτήτη της αίθουσας τέχνης «Αγκάθι-καρτάλος», για την σημαντική δωρεά του για τον τυχερό του φλουριού (μεταξοτυπία του Σόρογκα και κόουπα, μπλουζάκι, τσάντα με έργο του Μυταρά). Επίσης ευχαρίστησε τον φίλο Σάκη Χίλιο που ήθελε ειδικά για την Γ.Σ. από το χωριό και για την πολυτιμη βοήθειά του στο Σύλλογο. Ο Σάκης επιμελείται των Τοπικών Νέων και των Κοινωνικών της εφημερίδας μας, εισπράττει εισφορές και οργανώνει την διανομή των Επιταλιώτικων Νέων στο χωριό.

Στο μέσον της εκδήλωσης προβλήθηκε το θαυμάσιο ντοκιμαντέρ «ΤΟ ΣΤΟΜΑ», έργο του φίλου του χωριού μας, Νίκου Λαμπρόπουλου, τοπογράφου μηχανικού και οιοποιοιού. Το στόμα, είναι οι εκβολές του Αλφειού, που αποτελεί και το κύριο θέμα της μικρής μήκους ταινίας. Μέσα από επιλεγμένα θέματα, γίνεται σύντομη διαδρομή στο ιστορικό του Αλφειού, η επίδρασή του στον χώρο που διασχίζει, τις αρχαιότητες και το κρασί του κάμπου μας. Η προ-

βολή έγινε από τον ίδιο τον σκηνοθέτη Ευδόκιμο Φρέγκογλου και άφησε άριστες εντυπώσεις στους παρευρισκόμενους.

-Τον οικονομικό απολογισμό έκανε η ταμίας του Συλλόγου, Βάσω Παυλοπούλου, που ανέλυσε τα έσοδα και έξοδα του 2025 και περιέγραψε την οικονομική κατάσταση του Συλλόγου. Ακολούθησε η αναφορά του Προέδρου της Ελεγκτικής Επιτροπής Παναγιώτη Ξυπολιά, για τον έλεγχο των πεπραγμένων του Δ.Σ.

Ζήτησαν το λόγο και μίλησαν ο Γιώργος Σπαθής και ο Σάκης Χίλιος, για σημαντικά θέματα που αφορούν το χωριό μας και απαιτούν την επίλυση τους.

Στη συνέχεια έγινε μυστική ψηφοφορία για την εκλογή νέου Δ.Σ και Ε.Ε. Μετά την επεξεργασία των ψήφων από τον πρόεδρο της Εφορευτικής Επιτροπής Κώστα Σπηλιωτόπουλο, προέκυψαν τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας. Για το Δ.Σ. εκλέχθηκαν οι: Σταύρος Φωτόπουλος, Βάσω Παυλοπούλου, Γιάννα Παυλοπούλου, Παναγιώτης Φωτόπουλος, Γιάννης Κατσιμήτσος, Τζένη Λαμπροπούλου, Νικολέτα Συνεφοπούλου, Πάνος Μαντζουράνης, Σοφία Συνεφοπούλου. Αναπληρωματικά μέλη: Μαγδαληνή Σακελλάρη, Θεμιστοκλής

Αναπληρωματικά μέλη: Μαγδαληνή Σακελλάρη, Θεμιστοκλής

Σάκης -Χίλιος.

Αθανασίου και Χαράλαμπος Μανώλης. Για την Ε.Ε. εξελέγησαν ομοίως οι: Παναγιώτης Ξυπολιάς, Νίκος Βασιλακόπουλος και Νίκος Καίσαρης. Αναπληρωματικό μέλος: ο Διονύσης Λαμπρόπουλος. Τις επόμενες μέρες συμφωνήθηκε η σύνθεση του Δ.Σ. ως εξής: Πρόεδρος: Σταύρος Φωτόπουλος, Αντιπρόεδρος: Παναγιώτης Φω-

τόπουλος, Γραμματέας: Σοφία Συνεφοπούλου, Ταμίας: Βάσω Παυλοπούλου και Μέλη: Γιάννης Κατσιμήτσος, Τζένη Λαμπροπούλου, Γιάννα Παυλοπούλου, Πάνος Μαντζουράνης, Νικολέτα Συνεφοπούλου. Για την Ε.Ε πρόεδρος ο Παναγιώτης Ξυπολιάς με μέλη τον Νίκο Βασιλακόπουλο και τον Νίκο Καίσαρη.

Γιώργος Σπαθής

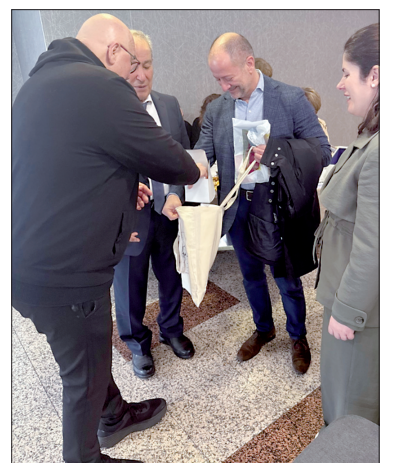
Ακολούθησε η κοπή της πίτας που επιμελήθηκε κατά παράδοση η Αντωνία Κουφολιά, και ο τυχερός του φλουριού παρέλαβε το θαυμάσιο δώρο του Γιώργου Καρτάλου.

Η κοπή της πίτας από τον Παν. Φωτόπουλο.

Ο Νίκος Παπανδρινόπουλος με την ολοκλήρωση των θεμάτων της Γενικής Συνέλευσης, έκλεισε τις εργασίες της εν μέσω ευχών για τον επόμενο χρόνο.

Σταύρος Φωτόπουλος

Γιώργος Καρτάλος και ο τυχερός του φλουριού.

Με παρατσούκλι, ψευδώνυμο ή προσωνύμιο γνώριζαν οι συγχωριανοί τον Ντοροντοϊντό, Θανάσης το βαπτιστικό του. Έχει αφήσει το στίγμα του στους Αγουλινιτσαίους, για όσους τον πρόλαβαν. Ψηλός, γεροδεμένος, άτσαλος και ατημέλητος στην ενδυμασία του, κατά μίαν έννοια περπατούσε στην αγορά σχεδόν αδιάφορος. Τον περιτριγύριζαν, αν τύχαινε, μικρά παιδιά με περιέργεια, που δεν τους έδινε σημασία.

Είχαν το προσόν οι Αγουλινιτσαίοι να προσάπτουν ένα προσωνύμιο, το παρατσούκλι, συχνά ανεπίσημα σε γλώσσα χαμηλού λεξιλογίου, για χιουμοριστικούς

ΟΙ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΙΟΙ ΝΤΟΡΟΝΤΟΪΝΤΟΣ

λόγους με ειρωνικό, μειωτικό, κακόβουλο και υποτιμητικό χαρακτήρα.

Ίσως γι' αυτό τα εξωτερικά γνωρίσματα του κόλλησαν το γνωστό παρανόμι κάτι που οι Αγουλινιτσαίοι δεν το 'χαν σε τίποτα. Δεν γινόταν εξαίρεση για κανένα συγχωριανό, πλούσιο ή φτωχό, αν του 'βρίσκαν

κάποιο κουσουρί να τον "βάφτιζαν" με όνομα προσομοιάζον προς κάποιο μειονέκτημα ή ελάττωμα, που έκτοτε έτσι γινόταν γνωστός, αφού το πραγματικό του επώνυμο ή και το όνομά του λίγιοι το γνώριζαν και πολλοί το ξεχνούσαν.

Ο Ντοροντοϊντός ήταν περιζήτητος εργάτης στον κάμπο του χωριού, καθόταν δε σ' ένα παλαιωμένο σπίτι πίσω απ' το φαρμακείο της Νικάκης. Στην αγορά κάθε εργασίας ανταποκρινόταν στις απαιτήσεις των πλούσιων και προνομιούχων.

Χρήστος Πλέσσας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στην Αθήνα ο **Μπάμπης Καστής** και η **Ελένη Παπαντωνοπούλου** βάπτισαν το αγοράκι τους. Το όνομα αυτού **Δημήτριος**, του παππού.

Ευχόμαστε να τους ζήσει το νεοφώτιστο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- **Δέσποινα Αθ. Μακροδημήτρη**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Ζωή Διον. Οικονόμου**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο,
- **Ιωάννης Βασ. Κόπτας**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Ιωάννης Βασ. Μανώλης**, πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Κώστας Γρ. Λυμπερόπουλος**, πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στο Επιτάλιο.
- **Γιάννης Πλέσσας**, γιός του Χρήστου, παλαιού μέλους του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και συνεργάτη στα Ε.Ν., πέθανε και ετάφη στην Αθήνα.
- **Δημήτρης Γεωργίου Καρτάλος**, πέθανε και ετάφη στην Αθήνα.
- **Έλλη Αλεξοπούλου**, το γένος **Χαραλαμπίδου**, πέθανε και ετάφη στο Σίδνεϋ Αυστραλίας σε ηλικία 104 ετών.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων συμπατριωτών.
Επιμέλεια: Σάκης Χίλιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά για τη συμπαράσταση σας στο βαθύ πένθος μας για την απώλεια του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ**. Ο σύλλογος Επιταλιωτών τον είχε τιμήσει και τον είχε κηρύξει επίτιμο Πρόεδρο. Η αγάπη του για το Επιτάλιο και τους συμπατριώτες του ήταν μεγάλη.

Ευχόμαστε σε όλους υγεία
Η σύζυγος, τα παιδιά
και τα εγγόνια του

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΤΑΛΟΣ

Ο Δημήτρης Γεωργίου Καρτάλος έφυγε για το μεγάλο ταξίδι στις 11 Δεκεμβρίου 2025. Μας άφησε απρόσμενα, αναπάντεχα μετά από νοσηλεία δύο ημερών. Βαρύ αιμορραγικό εγκεφαλικό η διάγνωση, μας τον πήρε από κοντά μας.

Αγουλινοτσάιος, όπως έλεγε ο πατέρας μας, που αγαπούσε πολύ το χωριό του κ έμαθε κι εμάς να τὰ αγαπάμε. Λίγες οι επισκέψεις μας στο χωριό, παρόλο που προγραμματίσαμε πολλές φορές να το επισκεφθούμε, κάτι τύχαινε κι άλλαζε ο προγραμματισμός. Ευτυχώς με τα "Επιταλιώτικα Νέα" κρατάμε ακόμη επαφή με την πατρώα γη.

Δυσαναπλήρωτο, βαθύ το κενό, που άφησε στην οικογένειά του. Λάτρευε την γυναίκα του Μαρία, τα παιδιά του Γιώργο και Νίκο, τις συντρόφους τους και τον αξιαγάπητο τρίχρονο εγγονό του, Δημήτρη. Δίπλα σε συγγενείς και φίλους στα καλά και τα δύσκολα. Αδελφός αγαπημένος και υποστηρικτικός, σχέσεις πραγματικές αιμάτος, με σύμπνοια και καλοσύνη στη δικιά μου οικογένεια και σθόλους τους γύρω του.

Σπούδασε εντός και εκτός Ελλάδος και έκανε καριέρα στην Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία. Είμαι περήφανη που τον είχα αδελφό. Πρόκοψε επαγγελματικά και οικογενειακά.

Η κοινή η μοίρα όλων όμως αποφάσισε να μας τον πάρει ανεπιστρεπτή.

Αιωνία η μνήμη του, θα ζει στην καρδιά μας για πάντα και η σκέψη του θα είναι καταφυγή στις δύσκολες ώρες. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Οικογένειες

Σούλας Καρτάλου Τσαμκόσογλου & Μαρίας Καρτάλου

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Στην μνήμη του **Δημητρίου Γ. Καρτάλου**, οι οικογένειες **Σούλας Καρτάλου-Τσαμκόσογλου** και **Μαρίας Καρτάλου**, κατέθεσαν το ποσό των 100 ευρώ για τους σκοπούς του Συλλόγου.

Αποχαιρετισμός στην ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗ

«Είπες θά πάγω σ' άλλη γη, θά πάγω σ' άλλη θάλασσα. Μιά πόλις άλλη θά βρεθεί καλλίτερη από αυτή...»

Ένα μουδιασμα στο άκουσμα του μαντάτου που ξέραμε ότι ζυγώνει.

Κατόπιν δυο σκέψεις. Πόσο καταλυτικά φτωχαίνει ο κύκλος και μετά... πού πάνε, πού θα χαθούν όλα εκείνα που ήξερες. Η γνώση που χρόνια μάζευες.

Έζησες ανάμεσα σε βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, ελληνικά και ξένα. Γνώρισες όσο λίγοι την παρηγοριάν του διαβάσματος. Μέχρι λίγο πριν την συνταξιοδότηση σπούδαζες. Μεταπτυχιακά, διδακτορικά, σεμινάρια, γνώση συσσωρευμένη. Για την παιδαγωγική, για το θέατρο την μεγάλη αγάπη σου, τις τέχνες γενικώς. Το σαβουαρ βιβρ το έπαιζες στα δάχτυλα, ας κοροϊδεύαμε. Στα σουαρέ σε περιμέναμε να στήσεις το τραπέζι, να επιλέξεις σερβίτσια, τραπέζομάντηλα, μενού, διακόσμηση. Ανάλογα την εποχή και του τι γιορτάζουμε δινόταν ο τίτλος.

«Όπου τό μάτι μου γυρίσω, όπου κι αν δώ, έρείπια μαύρα τής ζωής μου βλέπω εδώ, πού χρόνια πέρασα και ρήμαξα και χάλασα...»

Σκηνοθετούσες επιλεκτικά την καθημερινότητά σου. Όλα προσεκτικά διαλεγμένα, άνθρωποι και πράγματα, στημένα στην θέση που θα αναδείκνυαν ότι όμορφο. Αλλά ήρθε χειμώνας βαρύς, ξαφνικά όλα δυσκόλεψαν, έδωσε έτσι μια άγαρμη ο καιρός και έχασες μονομιάς «τούς ήχους, τά εξάισια όργανα».

Ο τρόπος που αντιμετώπισες την αρρώστια ήταν αφοπλιστικός. Αξιοπρεπής μέχρι τέλους. Πάντα σε χαρακτήριζε η αξιοπρέπεια, δεν θυμάμαι να στο είπαμε.

«Τά σχέδια τής ζωής σου πού βγήκαν όλα πλάνες...»

Και τώρα σιωπή.

Μά εσύ «στούς δρόμους θά γυρνᾶς τούς ίδιους. Καί στές γειτονιές τές ίδιες θά γερνᾶς· και μες στά ίδια σπίτια αυτά θ' άσπρίζεις...»

Επιστημονικά και επαγγελματικά κατηρτισμένη. Δασκάλα όχι μονάχα στην τάξη. Υπέρμαχος της ελευθερίας του πνεύματος, με μίαν αγάπη για την μελέτη μοναδική. Ήσουν επιλεκτική άλλωστε. Στην παρέα πάντα ευχάριστη, παρενέβαινες σε όλα και μας διόρθωνες. Το φετινό καλοκαίρι σε ένα δείπνο στην παραλία με φίλους σου, μας επισήμανες πως δεν τσουγκρίζουμε τα ποτήρια, δεν είναι ωραίο. Σηκώνουμε τα ποτήρια και κάνουμε την πρόποση. Το υιοθέτησα.

Εύστοχη στις παρατηρήσεις και τα σχόλια, με διατυπώσεις φλεγματικές. Κάποιες φράσεις εντελώς δικές σου είναι εδώ· και θα κάνουν τις συναντήσεις μας καταλυτικά φτωχότερες. Με αλάνθαστο αισθητήριο, ήξερες να προγραμματίζεις και να επιλέγεις τις ομορφιές της ζωής. Να τις ρουφάς σταγόνα-σταγόνα, λες κι άλλο δεν είχες κατά νου παρά το «πάντα σκιάς ασθενέστερα, πάντα ονείρου απατηλότερα». Αναλύαμε τα πάντα. Τις συμπεριφορές γύρω μας, τα σχόλιά σου δεν είχαν ποτέ ίχνος κακίας. Ακομπλεξάριστη, δεν ζήλεψες κανέναν και τίποτα, γιατί είχες την ηρεμία που δίνει η επάρκεια στη γνώση. Εχέμυθη, χαιρόσουν την επιτυχία του άλλου, τις επιλογές του στα απλά και στα μεγάλα, η συμβουλή σου μετρημένη. Μέχρις εκεί που δεν θα τον πίκραινες. Και ύστερα γελάγαμε με μια μικρή ξεκαρδιστική ιστορία πού τώρα δεν βρίσκω με ποιον να ανταλλάξω.

Μά «μήν πείς πώς ήταν ένα όνειρο, πώς άπατήθηκεν ή άκοή σου· μάταιες έλπίδες τέτοιες μήν καταδεχτείς...». Τα δυο τελευταία χρόνια του μεγάλου αγώνα σου θέλησες να τα δεις, να τα ζήσεις όλα. Θέατρο, σινεμά, συναυλίες, βόλτες, καφέδες, παρά την αδυναμία και τους πόνους. Με προσπάθεια υπεράνθρωπη. Χωρίς παράπονα. Με υπομονή και χαμόγελο. Πικρή κουβέντα δεν ξεστόμισες. Έζησες όπως ταίριαζε σ' έναν ανήσυχο και έξυπνο άνθρωπο, με κέφι να απολαύσει τις ομορφιές της ζωής. Σε μια κυρία.

Τώρα «άκουσε μέ συγκίνησιν, άλλ' όχι μέ τήν δειλήν τά παρακάλια και παράπονα... κι άποχαιρέτα την τήν Άλεξάνδρεια πού χάνεις».

Κοιτάζοντας την άδεια καρέκλα, θα αναμασάμε μικρές ιστορίες. Και ύστερα σιωπή.

Υ.Γ.:

Μπορεί να μην ξανακουβεντιάσουμε για τις νέες εκδόσεις, ούτε θα γίνει η εκδρομή που σχεδιάζαμε. Αλλά τον καθιερωμένο μας περίπατο, τις μικρές εκδρομές του Σαββάτου δίπλα στο κύμα, τα ψώνια μας στην επιστροφή, όλα θα τα κάνουμε και ποτέ δεν θα λείπεις από τις κουβέντες μας. Ακριβώς όπως τα λέγαμε!

Γιατί όλα θα μείνουν εκδορά στη μνήμη. Στη μνήμη όσων περάσαμε μαζί σου τα δύσκολα και τα εύκολα όλων μας. Θα μου λείψει η επιμέλεια στα γραπτά μου, το στήσιμο, ο πλουτισμός του μύθου που σκαρώναμε στους καφέδες, οι μικρές προσθήκες που στήριζαν την ιστορία, που άπλωναν και συμπλήρωναν το θέμα. Γιατί είχες πλούσια γνώση λογοτεχνίας. Θα μου λείψουν οι ήρεμες κουβέντες μας, οι υποστηρικτικές και παρηγορητικές. Αλλά και τα ψώνια στα μαγαζιά.

Θα θυμάμαι πολλά, αλλά και τη ματιά σου τη στιγμή που αποχαιρετιόμαστε λίγες ώρες πριν φύγεις για εκεί που πάνε τα χρόνια, οι καλές οι θύμησες. Ήταν ματιά λαβωμένου. Αλλά είχε γλύκα και δύναμη.

Δημήτρης Χίλιος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά, όλους όσοι μας συμπαράσταθηκαν στο πένθος μας, για τον θάνατο της πολυαγαπημένης μας μητέρας, αδελφής & θείας **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗ**.

Η κόρη της **Βίκυ**, η αδελφή **Γιάννα**, οι λοιποί συγγενείς

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Ευρώ

ΕΥΠΟΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ50
ΧΙΛΙΟΥ ΚΛΑΙΡΗ50
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ50
ΛΕΒΕΝΤΑΚΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ20
ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ100
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ100
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΣΩ50
ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗΣ ΠΑΝΟΣ50
ΚΑΒΕΛΑΡΗΣ ΠΑΝΟΣ50
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΑ50
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΣΗΦΙΝΑ20
ΚΑΤΣΙΜΙΤΣΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ20
20ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ20
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ20
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ20
ΓΕΩΡΓΙΑ-ΦΩΤΕΙΝΗ20
ΣΠΑΘΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ50
ΣΠΑΘΗ-ΒΟΝΗ ΘΕΩΝΗ50
ΚΑΙΣΣΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ25
ΚΑΙΣΣΑΡΗ ΙΟΥΛΙΑ25
ΜΑΚΡΥΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ25
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ25
ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ50
ΣΙΔΕΡΗ ΘΕΩΝΗ30
ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ50
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΑΚΗΣ50
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΛΜΑ40
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΘΩΜΑΣ20
ΠΑΠΑΝΔΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ50
ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ50
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΡΙΣ20
ΚΑΡΤΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ50
ΖΟΥΜΠΑΚΗ-ΣΙΜΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ50
ΚΟΥΦΟΛΙΑ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΘΗΝΑ20
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ20
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ50
ΚΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑΝΝΑ50
ΓΚΟΥΣΚΟΣ Κ.50
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑ20
ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ50
ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ50
ΜΝΗΜΗ ΔΗΜ.ΚΑΡΤΑΛΟΥ100
ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ100
ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ20
ΟΣΤΡΙΑΣ Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ50
ΟΣΤΡΙΑΣ Θ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ50
ΠΕΙΤΣΙΝΗ ΡΑΠΑΚΟΥΛΙΑ ΙΩΑΝΝΑ50
ΜΑΝΩΛΗΣ ΙΩΑΝ. ΔΗΜ.20
ΚΟΥΦΟΛΙΑ ΑΝΤΩΝΙΑ20
ΒΕΛΙΣΣΑΡΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ20
ΒΕΛΙΣΣΑΡΗ ΡΟΪΔΟΥΛΑ20
ΣΟΥΛΕΛΕ ΙΩΑΝΝΑ30
ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ20
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΗΣ20
ΚΟΤΤΑΣ ΑΛΕΞΗΣ20
ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ30
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΟΣ30
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΡΑΤΑΣΟΣ50
ΜΠΕΛΕΚΙΟΣ ΦΩΤΗΣ20

• Ευχαριστούμε όλους τους απανταχού συμπατριώτες για την οικονομική ενίσχυσή τους.

• Για τις συνδρομές σας στο χωριό μπορείτε να απευθύνεστε στον κ. Σάκη Ανδρ. Χίλιο.

• Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού του Συλλόγου:

EUROBANK

Αριθμός Λογαριασμού:

0026.0281.76.0102098756

Αριθμός Λογαριασμού IBAN:

GR0202602810000760102098756

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

• Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, να ενημερώσουν το Σύλλογο, για κάθε κοινωνικό γεγονός (γέννηση, βάπτιση, γάμος, θάνατος κ.λπ.) που τους αφορά, προκειμένου, εφ' όσον το επιθυμούν, να δημοσιευθεί.

Η έκδοση της εφημερίδας μας στηρίζεται αποκλειστικά στην συνδρομή σας. Τραπεζικός λογαριασμός της Eurobank: 0026. 0281.76.0102098756, IBAN: GR02026028100007 60102098756.

Η ΑΓΙΑ ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ

Επειδή λίγιοι γνωρίζουν την ιστορία για το μικρό εξωκλήσι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην παραλία, θα προσπαθήσουμε να κάνουμε γνωστά στους νεότερους κάποια πράγματα. Δυστυχώς, λίγιοι βρίσκονται στη ζωή που να τα γνωρίζουν.

Όλα ξεκινάνε από την εκβολή του ποταμού Αηφειού, το γνωστό σε όλους παραμύθιο. Στο χώρο αυτό ζούσαν οι Μπεςιδικαίοι. Εκεί υπήρχε ένα μεγάλο κτήριο, το Τελωνείο. Δείγμα πως εκεί στην εκβολή έβγαίναν καράβια και εκτελωνιζόντουσαν. Δίπλα υπήρχε η Αγία-Σωτήρη, μια παλιά εκκλησία λίγο μεγαλύτερη από τα σημερινά εξωκλήσια που πανηγυρίζαμε στις 6 Αυγούστου και πηγαίναμε με τα κάρα και τα γαϊδουράκια και τα άλογα. Κατά την ημέρα εκείνη, μικροπωλητές πούλαγαν και παιχνίδια για τα παιδιά. Δυστυχώς όμως, στα τέλη της δεκαετίας του 1960 ο Αηφειός ποταμός παρέσυρε σε ένα βράδυ ξαφνικά και Τελωνείο και εκκλησία και ούτε πρόλαβαν καλά-καλά να πάρουν αυτά που είχαν μέσα.

Το ίδιο διάστημα το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Αγίου Νικολάου ξεκίνησε με έρανο να κατασκευάζει ένα άλλο εκκλησάκι στον οικισμό της παραλίας. Αρχικά η πρόθεση ήταν να ονομαστεί Κοίμηση της Θεοτόκου, αλλά προέκυψε η καταστροφή στον ποταμό και άλλαξαν όλα, για να ονομαστεί Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Η ερανική Επιτροπή λοιπόν, άρχισε να μαζεύει χρήματα για την κατασκευή της. Πρωτεργάτης βέβαια, ο ιερέας τότε του Αγ. Νικολάου Παπά Ανδρέας Χίλιος, συνεπικουρούμενος από άξιους επιτρόπους, όπως ο Μέλητης Φραγκαλήξης (Πρόεδρος Κοινότητας), Σάκης Σούφης, Κωσταντής Σεμπέκος, Γιαννάκης Τσάμης, Κώστας Σκαρτσής, Πάνος Καρασακίς, Νιόνιος Ρούσσης και πιθανώς να μου διαφεύγουν και μερικοί. Βέβαια, εδώ δεν θα ξεχάσουμε την θεία Αθηνά Παπαντωνοπούλου πουμάζεψε χαϊκώματα από τη γειτονιά

για την κατασκευή της καμπάνας.

Ξεκίνησαν λοιπόν να φτιάχνουν το εκκλησάκι και ο κόσμος βοηθούσε οικονομικά, χτίστης ο Γιαννάκος Τσάμης, κι εμείς μικρά παιδιά του κουβαλούσαμε τσιμεντόπληθες. Τέλη της δεκαετίας, το 1969 περίπου, η εκκλησία ήταν έτοιμη.

Εκεί βέβαια προέκυψε ένα μικρό πρόβλημα με την εννορία του Αγ. Χαραλάμπους, που διεκδίκησε το χώρο. Τότε ζητήθηκε η βοήθεια της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού, που ύστερα από τοπογραφικούς και γεωγραφικούς ελέγχους καταχώρησε τον χώρο στην εννορία του Αγ. Νικολάου. Και έτσι, φτάσαμε στο σημερινό εξωκλήσι με το μικρό πανηγυράκι να γίνεται κάθε χρόνο παραμονή της εορτής, με αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας. Εκεί γίνονταν και η καθοικεινή συνάντηση ετεροδημοτών Αθηναίων και κατοίκων του εξωτερικού, Αμερικής, Καναδά, Αυστραλίας, κλπ. Είναι άλληωστε και η επίσημη εορτή του Συλλόγου των Επιταλιωτών της Αθήνας.

Για 55 χρόνια λοιπόν εορτάζαμε στο χώρο αυτό. Γάμοι έχουν γίνει εκεί, αλλά και πολλή βαφτίσια. Και ήρθε ο φετινός χειμώνας με τις πολλές βροχές και τη θάλασσα να πλησιάζει επικίνδυνα το εκκλησάκι μας με τη μικρή του ιστορία. Εδώ να σημειώσουμε πως όταν φτιάχτηκε, η θάλασσα ήταν γύρω στα 250 με 300 μέτρα μακριά. Τώρα όμως που η θάλασσα απειλεί να την καταστρέψει πάλη, γεννήθηκε μια ιδέα. Να γίνει μια κίνηση, να φτιάξουμε νέα εκκλησία στο πίσω μέρος του οικισμού. Αρχικά, εξετάστηκε να γίνει μία προκάτ, αλλά η τιμή της είναι αρκετά μεγάλη, περίπου 1000 ευρώ το τετραγωνικό. Αλλά και τα χρήματα πρέπει να υπάρχουν όλα για να γίνει η αγορά. Γι' αυτό λοιπόν, αποφασίστηκε να την χτίσουμε σιγά-σιγά, συγκεντρώνοντας λίγα-λίγα χρήματα, για να καλύψουμε τη δαπάνη. Υπάρχει εύλογο ενδιαφέρον για οικονομική βοήθεια από το εξωτερικό, αλλά και από την Ελλάδα. Όσοι βοηθήσουν θα είναι κτίτορες της εκκλησίας και θα μνημονεύονται μια ζωή. Εκτός του ότι τα ονόματα θα τοποθετηθούν μέσα στην Αγία Τράπεζα. Όταν λοιπόν ξεκινήσει η υλοποίηση της ιδέας αυτής, θα κοινοποιηθεί μέσω των Ε.Ν. στους συμπατριώτες. Είναι καιρός να σκεφτούμε μήπως πρέπει να παραδώσουμε περισσότερα στους απογόνους μας από αυτά που παραλάβαμε από τους προγόνους μας. Ο Τζων Κένεντυ είχε πει: «Μην κοιτάς τι μπορεί να κάνει ο τόπος σου για σένα, αλλά εσύ για τον τόπο σου».

Σ.Χ.

• Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του συντάκτη του κειμένου και όχι υποχρεωτικά του Συλλόγου.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών Έτος Ιδρύσεως 1887 ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2026

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας του ιστορικού Συλλόγου Ολυμπίων, την Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2026, στην Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών στην Αθήνα. Την εκδήλωση συντόνισε η νέα Πρόεδρος του Συλλόγου, κα **Σοφία Λαμπροπούλου**, Καθηγήτρια Μαθηματικών του ΕΜΠ, παρουσία εκλεκτών συμπατριωτών και φίλων του Συλλόγου..

Μετά την ανάγνωση των χαιρετισμών των επισήμων και του κ. **Βύρωνα Πολύδωρα**, πρώην Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, η Πρόεδρος παρουσίασε τα πεπραγμένα του Συλλόγου από 1.6.2025 έως 1.1.2026 και το πρόγραμμα δράσης για το έτος 2026, και ο Ταμίας κ. **Νίκος Καρβελάς** τον οικονομικό απολογισμό του έτους 2025.

Κατόπιν έγινε η παρουσίαση από την Πρόεδρο του πρώτου τεύχους της νέας περιοδικής έκδοσης του Συλλόγου «**ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΛΟΓΟΣ**», που αποτελεί επιστέγασμα των δράσεων του Συλλόγου. Στόχος της έκδοσης είναι η καταγραφή και διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης και η ανάδειξη της Ολυμπίας ως ζωντανού πολιτιστικού οργανισμού, που εξελίσσεται, αφηγείται και εμπνέει. Μελέτες, τεκμηριωμένα άρθρα, μαρτυρίες και πρωτότυπες προσεγγίσεις συνθέτουν το περιεχόμενο κάθε τεύχους. Το περιοδικό ξεκίνησε με πρόταση του κ. Σταύρου Φωτόπουλου, ο οποίος έχει και την κύρια επιμέλεια, και είναι ανοικτό σε νέες φωνές, Ολυμπίους και φίλους.

Ακολούθησε τιμητικό αφιέρωμα στον **Κωνσταντίνο Βλάμη**, Επίτιμο Πρόεδρο του Συλλόγου, «ως ελάχιστη αναγνώριση της πολυετούς προσφοράς του στον Σύλλογο Ολυμπίων και της καθοριστικής συμβολής του

στην ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς και των Γραμμάτων της Επαρχίας Ολυμπίας», για την οποία βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Η Γενική Γραμματέας, διηγήτορας, κ. **Ευαγγελία Αδαμοπούλου** ανέγνωσε το πλούσιο βιογραφικό του, εξαίροντας το πνεύμα συνεργασίας και την εποικοδομητική στάση που επέδειξε κατά τα χρόνια της θητείας του. Ακολούθησε η απονομή τιμητικής πλακέτας από την Πρόεδρο του Συλλόγου και ο ευχαριστήριο λόγος του τιμηθέντος.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκε το βιβλίο του πολιτικού μηχανικού και Αντιπροέδρου Α΄ του Συλλόγου, κ. **Σταύρου Φωτόπουλου**, με τίτλο «Το Επιτάλιο στην επαρχία Ολυμπίας» (έκδ. 2025), στο βιογραφικό του οποίου αναφέρθηκε η Πρόεδρος του Συλλόγου, ενώ την παρουσίαση πραγματοποίησε με εμπειριστωμένο τρόπο ο κ. Κωνσταντίνος Βλάμης, Ο συγγραφέας ευχαρίστησε την Πρόεδρο, τον κ. Βλάμη για την εξαιρετική παρουσίαση, τον κ. Βύρωνα Πολύδωρα που προλόγισε το βιβλίο του και με σύντομο λόγο αναφέρθηκε στον σκοπό της συγγραφής του βιβλίου αυτού. Καθ' όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης έγινε προβολή φωτογραφικού υλικού από τον κ. Σταύρο Φωτόπουλο και βιντεοσκόπηση από συνεργάτιδα της ΟΡΤ.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την κοπή της Βασιλόπιτας, η οποία και διαμοιράστηκε στους παρευρισκόμενους. Οι τυχεροί των δύο φλουριών έλαβαν ως δώρα βιβλία των Κωνσταντίνου Βλάμη και Ιωάννη Βίτσα, προσφορά των συγγραφέων. Ακολούθησε μικρή δεξίωση σε εορταστικό κλίμα, προσφορά του Συλλόγου.

Σ.Φ.

Χάρτης ασφαλών σημείων συγκέντρωσης - mySafetyPlan

Όπως είναι γνωστό, το gov.gr αποτελεί την κεντρική πύλη ψηφιακών υπηρεσιών της Ελληνικής Δημοκρατίας. Μέσω αυτής, οι πολίτες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών που προσφέρουν τα Υπουργεία, οι Φορείς, οι Ανεξάρτητες Αρχές και οι Περιφέρειες.

Μία όμως από αυτές τις υπηρεσίες, κυριολεκτικά, σώζει ζωές, παρέχοντας τη δυνατότητα εύρεσης στο χάρτη από τον χρήστη των προκαθορισμένων προσωρινών χώρων συγκέντρωσης της περιοχής του, σε περίπτωση σεισμού.

Με την είσοδό μας στην εφαρμογή <https://mysafetyplan.gov.gr>, μπορούμε να αποδεχτούμε την προσωρινή άδεια εντοπισμού των κοντινότερων σημείων συγκέντρωσης της περιοχής μας. Επιλέγοντας το σημείο που επιθυμούμε, μπορούμε να λά-

βουμε οδηγίες κατεύθυνσης στον χώρο συγκέντρωσης.

Στο Επιτάλιο, έχουν οριστεί τρία (3) σημεία συγκέντρωσης: 1) Ο αύλειος χώρος του Δημοτικού Σχολείου Επιταλίου, 2) ο αύλειος χώρος του Γυμνασίου Επιταλίου και 3) ο αύλειος χώρος του πρώην εργοστασίου ΑΣΟ.

Σημειώτεον ότι τα σημεία συγκέντρωσης ενημερώνονται διαρκώς, σύμφωνα με τις υποδείξεις των κατά τόπους δήμων.

Ζώντας στην πιο σεισμογενή περιοχή της Ευρώπης, έγκυρες ενημερωτικές ψηφιακές υπηρεσίες σαν κι αυτή, αν μη τι άλλο, βοηθούν αποτελεσματικά σε περίπτωση σεισμού τους συνανθρώπους μας να κατευθυνθούν σε ασφαλή σημεία συγκέντρωσης, αποτρέποντας έτσι τη δημιουργία εικόνων αποπροσανατολισμού, οι οποίες, με τη σειρά τους προκαλούν σύγχυση και πανικό στους πολίτες.

Βαλάντης Δημητρόπουλος

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Κουνουπολόγος: κουνουπιέρα, **Σκατζίζι:** όταν πηδάει το κατσίκι, το ζώο γενικά, **Χλιμιντράει:** το άλογο τραγουδάει, **Αμπέχονο:** το σημερινό μπουφάν, **Λημέρι:** Κλαρί, παγίδα για πουλιά για να πάνε στην τσάκα, **Κατσομαλλίδα:** Ανατριχίλα, **Σκουτιά:** Ρούχα, **Χωλιάω:** Θυμώνω, **Πεντερούγα:** Πάθηση στην πλάτη, **Αχαμνός:** Αδύνατος, **Αγουριέται:** Το σκυλί σκούζει, **Ανατσουτσουρώνω:** Ανακτώ δυνάμεις, **Σβερκώνομαι:** Πέφτω για ύπνο, **Μπήτι:** Καθόλου, **Τα πέριορα:** Πολύ πρωί, **Ανάγυρα:** Γύρω-γύρω, **Ψαχουλεύω:** Ψάχνω, **Συμφώρηση:** Εγκεφαλικό, **Σιγενικό:** Κάτι κακό, **Συγκοπή:** Ανακοπή, **Βαϊζούλα μου:** Κοριτσάκι μου, **Κενώνω:** Σερβίρω, **Σγρουμπούλι:** Καρούμπαλο, **Ακούτραφος:** Το κούτελο, **Πετσαλίδα:** Λεπτό αντικείμενο, **Έχω αλαλιάσει:** Έχω κουραστεί, **Μουτσουτσούνια:** Καμάματα, **Κούρνια:** Φωλιά για κότες, **Τροκάλι:** κουνούνι για τα πρόβατα, **Λούρα:** Μεγάλη βέργα, **Υδροτσίδα:** Μικρά σπυράκια, **Χανάκα:** Λουρί στο λαιμό του σκύλου, **Νοματέοι:** πολλά άτομα, **Χαιτός:** Δυό ζωές, **Μαλάθα:** Μεγάλη κανίστρα με καπάκι για το ψωμί, **Σκουράτζος:** Ρέγγος. Σ,Χ,

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
έχεται στους αναγνώστες
(συμπατριώτες και μη)
Καλή Σαρακοστή
"Καλό Πάσχα και
Καλή Ανάσταση".

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΚΩΔ.: 3999

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος
«ΑΛΦΕΙΟΣ»

Γραφεία: Πατησίων 4,
3ος όροφος - Αθήνα

Εκδότης: Σταύρος Φωτόπουλος

Γραφεία: Πατησίων 4, 3ος όρ. -
Αθήνα

Τηλ.: 210 65 29 984

Ταμίας: Βάσω Παυλοπούλου: ♦

Υπεύθυνος κατά νόμον:
Το Διοικ. Συμβούλιο

Τυπογραφείο: Μιχ. Ανδρίζου

Τηλ.: 210 52 20 987

E-mail: mataf@otenet.gr

♦ Ετήσιες συνδρομές:

Ιδιώτες Ευρώ 5,

Δήμοι-Κοινότητες-Εταιρείες Ευρώ 5

Οι συνδρομές να κατατίθενται στον
τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου.
(Όχι με ταχυδρομική επιταγή)

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

♦ Άσκοπα περίμεναν οι Χριστιανοί και πιο πολύ οι νέοι κολυμβητές την ημέρα των Φώτων στην παραλία μας για την κατάδυση του Σταυρού και τον καθαγιασμό των υδάτων, χωρίς να δοθεί απάντηση γιατί έγινε αυτό, από τη στιγμή που σε όλες τις παραλίες δεν ακυρώθηκε καμία τέτοια τελετή. Ελπίζουμε του χρόνου.

♦ Ανάστατοι είναι οι κάτοικοι του χωριού και πιο πολύ οι κτηνοτρόφοι, με το πρόβλημα που έχει προκύψει από την ευλογία των αιγοπροβάτων των. Είναι στο χωριό γύρω στα 30 μαντριά - κτηνοτρόφοι, τα δε ζώα, χωρίς να είναι εύκολο να υπολογιστούν, 4 με 5 χιλιάδες. Έρχονται κτηνίατροι, επιτροπές, τα ελέγχουν, και όταν βρεθούν θετικά, τα φορτώνουν σε φορτηγά και τα οδηγούν για ταφή, αφού γίνει απολύμανση του χώρου. Τώρα, το μέλλον των κτηνοτρόφων είναι αβέβαιο. Δεν ξέρουν ούτε τι αποζημίωση θα πάρουν, πότε θα την πάρουν, αλλά και πότε θα μπορέσουν να ξανακάνουν κοπάδι. Άλλοι λένε η απολύμανση που γίνεται θα κρατήσει από 6 έως 12 μήνες. Ας ελπίσουμε η λύση που θα δοθεί στο μεγάλο αυτό πρόβλημα, να είναι λογική και αποτελεσματική, θα κρατήσει όμως για πολύ.

♦ Οι πολλές βροχές που είχαμε τελευταία και που δυστυχώς συνεχίζονται, είχαν σαν αποτέλεσμα να πλημμυρίσουν τα χωράφια, τα λιοστάσια, τα περιβόλια κλπ, στον κάμπο του χωριού. Επιπλέον, έγιναν κατολισθήσεις στον δρόμο προς Αλφειούσα (Βολάτζα) και στο βουνό της Ντάρντζας. Εδώ, θα αναφέρουμε κάτι γενικό και όχι μόνο συγκεκριμένα για το δικό μας δήμο. Δυστυχώς, στην εποχή μας πετυχημένος Δήμαρχος θεωρείται αυτός που στολίζει Χριστούγεννα, Πάσχα, κάνει καρναβάλια και δεν ασχολείται με λειτουργικές υποδομές στο δήμο. Δηλαδή, καθαρισμούς υπονόμων, αποστραγγιστικών, κλπ. Οι πολλές βροχές λοιπόν, δημιούργησαν και άλλο πρόβλημα. Ο Αλφειός ποταμός ξεχειλίζει. Στην εκβολή, έκανε μεγάλες καταστροφές και στο πέραςμά του παρέσυρε τις παράγκες των ψαράδων, αφού το πλάτος έγινε 200 μέτρα. Η θάλασσα φούσκωσε τόσο πολύ, αφού δέχθηκε τόσα νερά, και από τον Αλφειό και από τη λίμνη που γέμισε κι αυτή, και μέχρι να τα διαμοιράσει στο πέλαγος, τα στροβίλιζε στην παραλία. Αποτέλεσμα, να καταστρέψει σπίτια και δρόμους και πιο πολύ το εκκλησάκι που βρίσκεται εκεί να είναι στο χείλος του γκρεμού, μπορεί και μέχρι να γράψουμε αυτά να έχει καταστραφεί. Επίσης το Τουριστικό Περίπτερο κινδυνεύει κι αυτό, αφού τα κύματα της θάλασσας έχουν φτάσει να το απειλούν. Δεν μπορούμε να φανταστούμε την παραλία χωρίς εκκλησάκι και χωρίς περίπτερο. Τι άλλο έχουμε να επιδείξουμε στον τόπο μας;

♦ Έκλεισε και το ιστορικό μπακάλικο στο χωριό που είχαν οι Μανωλεί, δίπλα στο σινεμά. Το μαγαζί αυτό λειτουργούσε τελευταία με άλλον ιδιοκτήτη. Μείναμε τελικά στο χωριό με δύο μπακάλικα, από 8-10 που είχαμε κάποτε. Ευτυχώς μάθαμε πως στον χώρο αυτό θα λειτουργήσει το χορευτικό τμήμα συλλόγου που ηγείται ο Γιωργοςάκης Μπάρκας, καθώς θα χρησιμοποιηθεί και από τον Σύλλογο Γυναικών.

♦ Πάντως, κάτι καινούριο έγινε στον εθνικό δρόμο, άνοιξαν δύο νέα μαγαζιά, εκεί που είναι τα βενζινάδικα. Είναι καφέ-μπαρ με αρτοποιήματα που κάνουν διανομή σε όλο το χωριό. Το ένα ανήκει στο Βασίλη Μερτζάνη και το άλλο στον Κώστα Ραπακούλια. Ευχόμαστε καλές δουλειές.

♦ Τυμβωρύχοι έκαναν την εμφάνισή τους στο νεκροταφείο. Άνοιξαν μερικά μνήματα, για άγνωστους μέχρι τώρα λόγους, ευτυχώς όμως αυτό έγινε σε μικρή κλίμακα.

♦ Εορτάστηκε και φέτος ο πολιούχος μας Άγιος Χαράλαμπος, αλλά, για όσους θυμούνται από παλιά, καμία σχέση. Ούτε σμέρτα στον κεντρικό δρόμο, ούτε κοπέλες στην είσοδο του ναού να καρφισώνουν στο πέτο των εισερχομένων εορτόσημο, ούτε τα φώτα-προβολείς ανάψανε και φέτος στη μνήμη του Αγίου και προστάτη μας. Ούτε κοπέλες να ραίνουν με άνθη, κατά την περιφορά της εικόνας. Τον δε εσπερινό και την θεία λειτουργία έκανε ένας ιερέας. Πού τα παλιά τα χρόνια που γέμιζε η εκκλησία με κόσμο, ιερείς και ψάλτες...Μικρή όαση για φέτος, ο καλός ψάλτης.

♦ Μεγάλη επιτυχία είχε και φέτος το καρναβάλι στο χωριό μας. Έγινε το απόγευμα του Σαββάτου 21 Φεβρουαρίου. Αρματα από τα παλιά, με τους διβαράδες της Λίμνης, αλλά και αναμνήσεις για τους μεγαλύτερους από το φημισμένο κέντρο διασκέδασης «Φωτισμένος Βράχος». Αλλά και επικαιρα σατυρικά άρματα που δεν θα μπορούσε να λείπει του ΟΠΕΚΕΠΕ, που άλλωστε κυριάρχησε σε όλα τα καρναβάλια.

Επίσης σάτιρα για το Υπουργείο Υγείας, για το κουνούπι του Δυτ. Νείλου (θυμίζω καλοκαίρι), καθώς και για τις τιμές του ελαιόλαδου. Συμμετοχή είχε και η Αλφειούσα με δικό της άρμα αλλά και πληρώματα από Πύργο και άλλα χωριά. Ξεκίνησαν από το Δημοτικό Σχολείο και κατέληξαν στην πλατεία του χωριού. Χορός μέχρι αργά τη νύχτα και μετά γουρνοπούλες και τα συνηθισμένα. Και το καλό, ότι την επόμενη μέρα η πλατεία ήταν πάλι καθαρή. Μπράβο σε όλους που συμμετείχαν αλλά και στους διοργανωτές, τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Επί της Αλός» και Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων Δημ. Σχολείου. Όσον αφορά την Καθαρά Δευτέρα, τίποτα το ιδιαίτερο. Ούτε καζάνια, ούτε κουκιά, ούτε τίποτα. Μια Δευτέρα όπως όλες οι άλλες

Σ.Χ.

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Εμείς που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στο Επιτάλιο (Αγουλινίτσα) δεν είχαμε και πολλά επιβλητικά οικοδομήματα-κτίσματα. Πλεόναζαν τα ισόγεια, τα μονώροφα, τα πλινθόκτιστα και ελάχιστα ήταν πετρόκτιστα. Οστόσο ξεχώριζαν οι δύο εκκλησίες μας, (του Αγίου Νικολάου και του Αγίου Χαράλαμπος),

Το Δημοτικό Σχολείο Επιταλίου την δεκαετία του 1950.

το Δημοτικό σχολείο, ο Σταθμός των τρένων, και το εργοστάσιο του ΑΣΟ. Αυτά τα μόλις πέντε κτήρια μας έδειχναν και τις κατευθύνσεις μας. «Μάθε παιδί μου γράμματα, να είστε καλοί άνθρωποι-χριστιανοί, και να καλλιεργείς τα σταφιδοαμπελοχώραφά σου». Τα τρένα ήταν το ... παράθυρο για το ξεπέταγμα, για το παραπέρα.

Όλα τα παιδιά της ηλικίας μας έγιναν μαθητές του Δημοτικού μας σχολείου. Ακόμη και ελάχιστοι ετεροχρονισμένοι, λόγω εμπόλεμης κατάστασης και κατοχής, ήταν συμμαθητές μας. Το απολυτήριο του δημοτικού ήταν δυνατό εφόδιο για την πορεία της ζωής όλων μας.

Το τετραθέσιο αρχικά σχολείο μας ήταν κατασκευαστικό μεγαλείο. Με αίθουσες διδασκαλίας ευρύχωρες, ψηλοτάβανες, με τεράστια παράθυρα που άφηναν τον ήλιο να ζεσταίνει τα παιδιά, τους δασκάλους και την ατμόσφαιρα. Σε σχήμα κεφαλαίου Π, διέθετε γραφείο διδασκόντων και σχημάτιζε μικρό χώρο «αίθριο» στεγασμένο, πλακόστρωτο, με κολώνες (κίονες) για τις βροχερές ημέρες. Το μεγάλο προαύλιό του, σε δύο επίπεδα, αγκάλιαζε περιμετρικά το κτίριο. Είχε μεγάλη, σιδερένια καγκελόπορτα, φτιαγμένη με γούστο και ένας πέτρινος μαντρότοχος προστάτευε το οικοδόμημα. Η κατασκευή του κτιρίου του Δημοτικού Σχολείου, βασίστηκε στον τετρατάξιο τύπο σχολείου, που είχε εκπονήσει στα τέλη του 19ου αι. ο μηχανικός Δημήτρης Καλλίας. Στον κεντρικό δρόμο του χωριού μας που ήταν όπως και οι υπόλοιποι δρόμοι χωματόδρομος.

Ίσως αναρωτηθείτε γιατί ήταν τετραθέσιο το Δημοτικό στο χωριό. Έτσι ήταν τότε. Αργότερα προστέθηκαν οι τάξεις ΠΕΜΠΤΗ και ΕΚΤΗ, που καταρχάς θεωρήθηκαν προγυμνασιακές. Για αυτό όταν γραφθήκαμε στο Γυμνάσιο, μας ενέταξαν στην τρίτη τάξη και όταν αποφοιτήσαμε, είχαμε τελειώσει την ογδόη. Πολύ αργότερα τα τροποποίησαν. Έξι χρόνια στο Δημοτικό, έξι χρόνια στο Γυμνάσιο. Με νέα μεταρρύθμιση έχουμε πλέον τρία χρόνια φοίτησης στο Γυμνάσιο και τρία χρόνια στο Λύκειο.

Τώρα, θα εντοπίσουμε το ενδιαφέρον μας στη λειτουργικότητα του σχολείου μας, και ιδιαίτερα στα χρόνια 1945-1965. Τα υπόλοιπα, ιστορικά, κλπ. αναφέρονται με πολύ καλό δείγμα γραφής, στην εφημερίδουλα μας (Ε.Ν.), τεύχος Νο 238-239 του έτους 2011. Παρακαλώ πολύ ξαναδιαβάστε τα, είναι σημαντικά.

Έμεινε λειτουργικό το σχολείο μας, και στα δύσκολα χρόνια, με χιλιάδες προβλήματα, αλλά τα παιδιά δύσκολα παρακολουθούσαν τα μαθήματά τους. Οι γονείς δεν τα έστελναν για τους γνωστούς λόγους. Οι δάσκαλοι Γ. Καραθανάσης (Κυρ-Γιώργης)- Ελ. Μακρή, Αγγελική Καρτάλου και Φώτης Φωτόπουλος από το έτος 1940 και μετά συνέχεια ήταν σταθεροί στις θέσεις τους.

Η μέθοδος της αλληλοδιδασκαλίας είχε απόλυτη εφαρμογή, ιδιαίτερα στις τάξεις Ε' και ΣΤ', αλλά και στις μικρότερες Γ' και Δ'. Κατά την ώρα του

μαθήματος πρώτα γινόταν αναφορά στο μάθημα της ημέρας και οι μαθητές είχαν όλο συμμετοχή. Στη συνέχεια, ένας μαθητής είχε προετοιμαστεί να «διδάξει» το παρακάτω μάθημα. Όλοι οι συμμαθητές του τον παρακολουθούσαν προσεκτικά. Ο δάσκαλος απλά ήταν παρών, και ελάχιστα έκανε παρεμβάσεις, όπου και αν χρειαζότανε. Και στο επόμενο μάθημα θα γινόταν το ίδιο, αλλά από άλλον μαθητή-δάσκαλο.

Η «Πλάκα» για τους μαθητές Α' και Β' τάξης, τα αναγνωστικά με τον Μίμη και την Άννα, μας συνοδεύουν παντοντινά. Δεν υπήρχαν βιβλία για το Δημοτικό σχολείο, με σημειώσεις που κρατούσαμε κατά την ώρα της παράδοσης του μαθήματος προσπαθούσαμε να εμπνεδώσουμε τις πληροφορίες και τα καταφέραμε. Πολύ αργότερα χρονικά ήρθαν τα αναγνωστικά κάθε τάξης. Να αναφερθεί πως ούτε στα σπίτια μας δεν υπήρχαν γενικώς βιβλία. Δεν ξεχνώ τις δωρεές «τετράδιο-μολύβι» πολλών οικογενειών από το χωριό μας, αντί μνημόσυνο, προς όλα τα παιδιά του Σχολείου μας. Αναφέρω και τους μεγάλους χάρτες της εποχής, που κρεμούσαμε στους πίνακες κατά την ώρα του μαθήματος. Ήταν δωρεά του Αριστ. Μαστροβασιλόπουλου. Ο χάρτης της Ελλάδος είχε τα Δωδεκάνησα με ειδικό χρωματισμό. Προσαρτήθηκαν το 1946. Την Παλαιστήνη, για το μάθημα των θρησκευτικών, τον παγκόσμιο «ΑΤΛΑΝΤΑ» με τους ωκεανούς και τις πέντε ηπείρους, και πολλούς ακόμα με πουλιά, ζώα, ερπετά, κλπ.

(Συνεχίζεται)

Κώστας Μαστορόπουλος

ΣΤΟ ΜΠΟΓΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ

Το μάτι ανεχόρταγο
σου άηλοτα τα ξέφωτα ολισθαίνει
στη μπάριζα που ξεστράτισε.
Πάνω από τα ήμερα του ψύχους νερά
βορά της μέλλει να γενεί
στο δισάκι του χρονοκνηγού
του διβαριού να δρέψει την ιστορία.
Στου ντουφεκιού το σμπάρο αίφνης ξυπνά η μνήμη
τρομάζει ο μαύρος της τάπητας εν πλώ, ίδιος κύμα
συνυπάρχει με το τοπίο
όπως το καρπούρο με τον ξενύχτη της πυριάς.

Το μονόξυλο στη λίμνα σπρώχνει ο σκουνηχτής
με το σταθίκι του οδηγό, σέρνεται
μες στις καθαμιές που πλοηθούν σα νότες.
Μπρος στο μπογάζι της Καλής ρίγανη ξεφυτρώνει.
Απάνω στ' άδικο αίμα της
της φύσης η αθέατη όψη στο δάκρυ λαμπυρίζει
κι αν κάνει πως κόβει ένα κλωνί
Τάσιεεεε, φωνή, κραυγή ανυψώνεται.
Ο θρύλος σπαθί, τον διαπερνά
όπως και την πεντάμορφη
που οι αδερφοί της σκότωσαν
προτού στα δίχτυα αγκιστρωθεί
του Τούρκου του πασά.
Ακόμα κατακόκκινη ετούτη η κατάσπρη άμμος
διπλώνουν τα κρινάκια της, βαριοαναστενάζουν
τινάζονται τα νερόφιδα, κοάζουν τα βατράκια
κλαίνε στα βούρλα τα πουλιά κάθε αυγή και γέμμα.

Πελαγωγά, ως τον λαιμό, ο γνευτής της μπούκας
μάχεται για το μπάσιμο με μια κούφτα συντρόφους
το αίψευμα να διασωθεί
στο δρόσο της καθαμωτής να φτάσει
στο διβαρόσπιτο, κάτω απ' τα αρμυρίκια.
Γιορτή του δεκαπενταγυστου τιμάται η Παναγιά.
Δίκαια μοιράζεται το κοφίνι
των ιδρώτα των ακάματων ξεπλένει το κρασί
το χέλι στην άμμο τρίβεται
η γεύση του μεστή, τρυπά τον ουρανόσκο.

Ετούτη η λίμνα χόρτασε μ' αγώνα
τον κάθε αιώνα της
μα το '69 την αίγινη της έκλεψε η καλλιέργεια.
Σκληρή του ξωμάχου η μοίρα
έρμαιο στην δίνη των καιρών.
Όταν το πέλαγος θυμώνει
και μαίνονται οι χαλαζοπτώσεις
λίμνα ξανά την καθιστούν.
Της φύσης τρανή η απάντηση
έναντια στον ανθρώπου την άστοχη παρέμβαση.
Των διβαράδων άκουε, Καλή μου το τραγούδι
πάντα στις άγριες νύχτες αντιβόα στ' αυτιά μας.

Αφιερώνω στους διβαράδες της λίμνης Αγουλινίτσας

ΦΩΤΕΙΝΗ ΑΖΑΜΟΠΟΥΛΟΥ